

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Matei Adrian prin care solicită casarea sentinței Judecătoreiei Drochia (sediul Rîșcani) din 02 februarie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Matei Adrian XXXX, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.09.2020 - 02.02.2021 (prima instanță);
2. 18.02.2021 - 16.03.2021 (instanța de apel);
3. 24.05.2021 – 18.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoreiei Drochia (sediul Rîșcani) din 02 februarie 2021, Matei Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Matei Adrian, la data de 04 mai 2020, în jurul orei 19:00, deținând permis de conducere cu categoria „B”, conducând automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu număr de înmatriculare xxxxx, pe extravilanul din s. xxxxx, din imprudență, în timpul frânării, a tamponat-o pe Burduja Stela, după ce a părăsit locul accidentului rutier, fără a anunța organul de poliție.

Tot el, la 04 mai 2020 în jurul orelor 20:30 – 21:00, aflându-se la domiciliul său în s. xxxxxxxx, fiindu-i propus de către colaboratorii de poliție, să fie testat

alcoolscopic cu aparatul „Drager” în vederea stabilirii concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat, ultimul a refuzat categoric.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Matei Adrian în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatului Matei Adrian, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Matei Adrian să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- inculpatul este nevinovat, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Cecoi Andrian și Bantoș Serghei;

- din analiza rapoartelor întocmite de colaboratorii IP Rîșcani, rezultă că organul de poliție de la 04.05.2020 până la 08.05.2020 nu a fost convins că Matei Adrian a comis accidentul rutier prevăzut de prevederile Codului contravențional, însă a stabilit acest fapt deja pe data de 14.05.2020;

- la formularea învinuirii inculpatului, a fost incorect indicat timpul conflictului și accidentului rutier cercetat de către organul de poliție în ordonanța de punere sub învinuire adusă de către procuror și anume "*la 04 mai 2020, în jurul orelor 19:00*", însă în realitate aceste circumstanțe au avut loc la 04 mai 2020 între orele 15:00-16:00, fapt confirmat de către inculpat, martorii Bantoș Serghei, Cecoi Andrian, Burduja Stela, Vrînceanu Nicoleta și raportul colaboratorului IP Rîșcani Nicorici E.;

- în acțiunile lui Matei Adrian lipsesc semnele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, deoarece componența infracțiunii se referă nemijlocit la conducătorii mijlocului de transport care conduc mijloace de transport, subiectul acestei infracțiuni este anume conducătorul mijlocului de transport care este participant la trafic și care a refuzat testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, însă nu poate fi considerat pasager, pieton sau altă persoană.

- la momentul propunerii testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, Matei Adrian deja nu mai era implicat în trafic rutier și a recunoscut faptul că a servit băuturi spirtoase, însă el a fost participant la trafic rutier cu 1-1,5 ore în urmă. Astfel, în accepțiunea Regulamentului privind modul

de testare alcoolscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, anume conducătorul de vehicul poate fi supus testării alcoolscopice;

- Matei Adrian fiind convins că poliția cercetează cazul maltratării lui Burduja Stela de către dânsul, și nu mai este participant la trafic, a consumat băuturi spirtoase cu consătenii;

- sentința se bazează doar pe declarațiile martorilor Necolaescu Vasile și Nedela Vasile, probe apreciate de prima instanță unilaterale și tendențios.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021 a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, calificând corect acțiunile inculpatului Matei Adrian în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată.

Instanța de recurs a menționat că argumentele invocate în recursul avocatului privind lipsa elementelor infracțiunii în fapta inculpatului Matei Adrian sunt declarative, careva probe în sensul susținerii argumentelor nu au fost prezentate, iar probele administrate în cauza dedusă judecării și cercetate în instanța de judecată dovedesc contrariul.

4. Decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare de către condamnatul Matei Adrian, care solicită casarea acesteia și a sentinței primei instanțe, cu dispunerea achitării sale din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat aceleași argumente ca în cererea de recurs, descrise la pct. 2 a prezentei decizii.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Colegiul penal va examina admisibilitatea acestui recurs în anulare, în procedura prevăzută de art. 453-456 Cod de procedură penală, constatând că Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, corect a examinat recursul ordinar în procedura prevăzută de art. 437-450 Cod de procedură penală, în speța dată.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată de constatare a vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și că probele cercetate de instanțele de judecată nu demonstrează vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, critici la care s-a dat răspuns prin hotărârile atacate și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, "inter alia", ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu

mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

6. În consecință, Colegiul penal conchide că recursul în anulare, declarat de condamnatul **Matei Adrian**, nu întrunește cerințele de conținut, prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală și se declară ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul **Matei Adrian**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Matei Adrian Xxxx**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie